

Kónya Klára

RÁOLVASÁS

2020. április

ELŐSZÓ

Kónya Klára *Ráolvasás* című műve egy személyes, a szerző által megtapasztalt öbenne magában is sokáig feldolgozásra váró, konfúz, zavaró, diszkomfort érzést okozó élmény megírásának indult, és mire elkészült, a hatalommal való visszaélés jelenségét érzékenyen körüljáró, a reális problémákhoz való felelőtlen hozzáállást precízen leleplező, bátor, ugyanakkor lélektanilag rendkívüli módon árnyalt lenyomatává lett annak a kornak, amely még mindig nem tudja pontosan, de legalább már keresi, hogy az ember személyiségét sértő bármilyen atrocitás határai hol kezdődnek és hol végződnek – nem beszélve azokról a rejtett lelki mechanizmusokról, amelyek csendesen munkálkodnak a mélyben, maradandó károsodásokat okozva az elszenvedőkben.

A mű keletkezésével egy időben tárultak fel közéletünkben hatalmi pozícióval való visszaélésből elkövetett zaklatási vétkek. Az ebben a drámában is tematizált probléma, a morális alapon történő szerephatár-átlépés is elkezdett közüggé válni. És ez a legfontosabb.

A *Ráolvasás* című darabban nagyon sok olyan felvetés van, amely bebocsáttatásért kopogtat társadalmi érzékenységünk ajtaján. Az identitását kereső, a lázadás különböző megnyilvánulási formáiban kitörő, stabilitást nélkülöző fiatal generáció tagjai között is megtalálható a kirekesztés, a magányosság, a meg nem értettség, a verbális bántalmazás, a megalázás problémaköre.

A családi háttér szociális- és érzelmi hálójának pókhálóvékonysága, az anyagi gondok és házassági válság okozta széthullás ugyan, mint mellékszál van jelen a műben, mégis nagyon dominánssá válik, és magyarázatul szolgál a fiatal generáció, de szülei generációjának frusztrációjára is.

Az oktatási rendszerben dolgozó tanárok reakciója már-már az abszurditás határát súrolja: szemet hunyni vagy elveszíteni egy jó munkaerőt? Struccpolitikát folytatni vagy morálisan elítélni? Ezek a kérdések úgy kerülnek terítékre, hogy a darab valóban jó arányérzékkel egyensúlyoz minden résztvevő vélt vagy valós részizgagsága között.

A bántalmazott szereplőket nem csupán áldozatként mutatja be, hanem végigvisz bennünket azon a nagyon bonyolult folyamaton, ami ezeknek a szeretetre, odafigyelésre, megértésre, iránymutatásra, segítségre igényt tartó lányoknak a lelkében végbemegy.

Fontos szerepet kap a műben a humor is, az életöröm, a vitalitás. Nem horror-történet. Nem pszichothriller. Máshogyan nyomasztó.

Nem ítélik, de meghagyja a lehetőséget, hogy ki-ki megtegye. Finoman, mégis pontosan jelezve, hogy ezeket a határokat igenis kell megtanulnunk.

A tanár mint későbbi bántalmazó kezdetben egyáltalán nem ellenszenves. Sőt a segítő, a megmentő személyét is láthatnánk benne. Ez nem írói csel, nem a dramaturgiai végkifejlet nagyobb csattanóját hivatott elősegíteni, hanem egy lélektanilag pontos ábrázolás, hiszen a lányokban tisztán megmutatkozó hiány és űr pótlására ő látszólag önzetlenül kínálgatik, amit tanítványai kitörő örömmel elfogadnak – tipikus helyzet.

A leglényegesebb erénye a Ráolvasás című drámának: ugyanúgy, ahogy a valóságban történik, olyan észrevétlenül és rejtetten mosódnak el a határok a műben is, és eltűnik a választóvonal „lehet” és „nem lehet”, „szabad” és „tilos” között.

Marad csak az örvény, amelybe belekerültek, mindannyian, irányvesztetten, sérülten.

Gyarmati Kata

Kónya Klára

RÁOLVASÁS

Az Affér Színház előadása

Hanna, 17 éves diáklány	Kőszegi Judit
Alina, 17 éves diáklány	Boznánszky Anna
Rétfalvi Dávid, 30 éves magyartanár	Boros Ádám / Lovas Dániel
Apa, Alina apja	Boros Ádám / Lovas Dániel
Anyja, Alina anyja	Dömök Edina
Marci, Alina szerelme	Kazári András
Hanna néni, Hanna anyja	Dömök Edina
Kerekes, gimnáziumi igazgatónő	Dömök Edina
Hegyesi, gimnáziumi tanár	Boros Ádám / Lovas Dániel
Huba, Marci haverja	Boros Ádám / Lovas Dániel
Éjjel-nappalis eladó	Kazári András
Krisztián, Hanna és Alina osztálytársa	Kazári András
Egy diák, Hanna és Alina osztálytársa	Dömök Edina
Az író munkatársai:	Sipos Judit, Winkler Zsuzsanna
Fény, tér:	Berta Ninett, Lovas Dániel
Dramaturg:	Rezek Bori
Rendezőasszisztens:	Kőszegi Judit
Társulatvezető:	Vucsics Virág
Író, rendező:	Kónya Klára

Köszönjük a Stúdió K Színház és a Púder Bárszínház segítségét! Az előadás közösségi finanszírozással valósult meg. Bemutató: Stúdió K Színház 2019. december 10.

ELSŐ RÉSZ

1 – Varázslás

“Mágikusra” világított színpadon két fiatal lányt látunk hosszú, boszorkányos ruhába öltözve. Melléjük a földön a Boszorkányok nagykönyve, kinyitva. Erősen koncentrálnak valamilyen szertartást végeznek. A Városligetben vagyunk, októberben.

Alina mutogat Hannának, hogy szólaljon már meg.

Hanna:

*“báj-ital, jós-íge, bűv,
Kész legyen a pokoli műv.
Sokat kell tennem percz alatt:
Egy csöpnyi mérges gőz akadt
A fölhegyzett hold-szarvakon;
Estében azt ha megkapom:
Az lombikon leszűrve oly
Bódító csáb-italt csapol,
A melytől esze vész, elámul,
Magosba tör, s lehúll silányul!”¹*

Néhány másodpercig koncentrálnak.

Alina: Hé!

Hanna: Hm?

Alina: Ez mi volt?! Ezt akkor mondják, amikor ki akarják nyírni a Macbethet, nem?

Hanna: De ha kivesszük a kontextusból, akkor pont ide illik. És olyan szép. És azt írja a könyved, hogy „a legfontosabb, hogy a varázsigé jelentőséggel bírjon annak a számára, akinek az érdekében a varázslatot végezzük.”

Alina: Hanna ne szívass! Találj ki valami mást, én addig megcsinálom a bájitalt.

1 Shakespeare: Macbeth. Szász Károly fordítása.

Hanna tovább koncentrálnak, miközben Alina két iskolai vízespohárba kitölti a zöld abszintot.

Hanna: Alina, én nem hiszem, hogy ez működni fog. Mi van, ha nem sikerül eléggé elképzelni az álompasimat? Mondjuk elfelejtek neki lábat képzelni és nyomorék lesz? Vagy nem olyat képelek, amelyet valójában akarok? Vagy amelyet valójában akarok, az igazából nem is jó nekem?

Alina: Hanna, ezt nem is neked kell tudnod. Ezt az Univerzumnak kell tudnia. Te csak felküldöd a kérést meg az energiáidat, ő meg végtelen bölcsességében pontosan úgy fog válaszolni, ahogy neked a lehető legjobb. Ne parázz, „több dolgok vannak földön és egen, mintsem bölcselmeitek Álmodni képes.”² Na idd meg!

Alina lehúzza az abszintot, Hannának túl erős, köhécse.

Hanna: Nagyon mar!

Alina: Baszki, meg kell gyújtani! *(szerencsétlenkedik egy kifogyott öngyújtóval)*

Hanna: Jó Alina, én tényleg nem vagyok ebben biztos.

Alina: Ideadnád egy pillanatra a telefonod? *(odaadja, Alina egy üzenetet kezd olvasni)* “Hali Hanna, édes tőled, hogy írtál...”

Hanna: Ne, légy szíves... *(próbálja visszaszerezni a telefont)*

Alina: Szembe kell nézned vele! “Bocs, hogy nyáron nem kerestelek, csak elragadott a fesztiválozás, meg a gólyatábor. Persze, találkozzunk, tudod, hogy imádok veled dumálni. Viszont arra, amit kérdeztél most bocs, de nem tudok mit reagálni, én mondtam neked, hogy a sportosabb lányokat szeretem, szóval soha nem gondoltam rád nőként. Na lépek, írok majd, ha megyek a sulifelé nosztalgizálni. Puszi, Atti.”

Hanna: Nyomorék. És még fogalmazni sem tud.

Alina: És most azért gyűltünk össze, hogy többé ne az ilyen nyomorékokat vonzd be az életünkbe! Nézd, én nem tudom, hogy ez működni fog-e, de rosszabb

2 Shakespeare: Hamlet. Arany János fordítása.

már nem lehet. Végül is, a wiccák huszonötezer éve köztünk vannak, csak tudnak valamit...

Hanna: Oké. De ezt akkor sem tudom meginni.

Alina: Hígítsuk fel! *(elővesz egy PET palackot)*

Hanna: Ne már! Azt mondtad, hogy csinálod velem a műanyag-mentességet!

Alina: *(elveszti a türelmét)* Oké, Hanna, mi a terv? Megmentjük a világot, aztán nézed, ahogy mások boldogan romantikáznak a naplementében?!... Jó-jó, bocsánat. Ez már régóta megvan ez a palack, most hasznosítom újra!

Felhígítják vízzel az abszintot, majd isznak.

Hanna: Pont úgy néz ki, mint a kiwiszörp. Na most érzem, most szerintem beütött!

2 — Pszichodráma

Dávid már egy ideje figyeli őket, de most megjelenik.

Dávid: Lányok, ti mit csináltok itt?

Hanna: Tanár úr!?

Alina: *(már spicces)* Leginkább iszunk.

Dávid: Ebben a ruhában?

Alina: *(teljes pánikban)* Miért, nem jó?!

Dávid: Nem... Vagyis de. De jobb lenne, ha inkább bejőnnétek órára ahelyett, hogy Halloweent rendeztek a ligetben!

Alina: *(rutinosan hazudik)* A szalagavatóra készülünk... egy meglepetés produkcióval! Nagyon fontos, hogy próbáljunk!

Hanna: Hármat lehet egy félévben hiányozni. Ez még csak az első.

Dávid: Hanna, kérlek! Látom, hogy lógtok. *(Megpróbál tekintélyt parancsolóan viselkedni.)* Akármit is ír édesanyátok az igazolásra, nem fogom elfogadni és ez nem lesz nektek túl jó az érettségi előtt. *(Indul)* Plusz egy nagy fekete pont azért, hogy feltartotok, miközben írom kéne a doktorimat...

Alina: Akkor talán nem kéne utánunk kémkedni.

Dávid: Kémkedni?! Alina kisasszony, tudom, hogy elbűvölő személyisége betölti az egész ligetet, de azért engedtessek meg, hogy mások erre járjanak haza!

Csend.

Dávid: Az igazat megvallva, tényleg aggódtam értetek. A többiek látták, hogy átmásztatok a hátsó kerítésen, ami tőletek azért elég furcsa.

Hanna: Köcsögök. Muszáj volt eljönnünk, mert...ki vagyunk borulva...és csak a tanár úr óráját mertük ellógni.

Dávid: Ezt vegyem megtiszteltetésnek?

Alina: Igen, mert a tanár úr a legjobb arc!

Hanna: A magyar a kedvenc tantárgyunk!

Dávid: Tényleg?

Hanna: Az nem volt tervben, hogy a tanár úr utánunk jön. Mármint véletlenül. Én amúgy azt hittem, idegesítjük a tanár urat, hogy folyton beletrollkodunk az órába!

Dávid: Az nem trollkodás, hogy megosztjátok a gondolataitokat... Ha lehetek őszinte, elég unalmas volt a mai óra nélkületek.

Alina: Úristen, ez olyan jó, hogy a tanár úr ezt mondja, hogy mindjárt belehalok!

Dávid: Elmondjátok, mi történt?

Alina: *(Dávid mellé lép, bizalmasan)* Jó, ha a tanár úr nem mondja el senkinek, és nem röhög ki minket, akkor elmondom, hogy igazából Hannának van baja, mert...

Hanna gyorsan félbeszakítja.

Hanna: Alina...

Alina: ...meg nekem is bajom van. Hannának meg nekem is bajom van. A fiúk miatt...nem hagynak minket élni. Engem azért, mert láttak a folyosón smárolni a pasimmal, amivel nem tudom mi, a baj, mert hivatalosan is együtt vagyunk. Lehet az, hogy a C-be jár, és ugye a C-s focisták ellenségek. De amúgy leszarjuk, tényleg. Azt mondják, hogy egy kivénhedt kurva vagyok. Meg úgy is öltözöm, pedig szerintem eléggé egyben vagyok mindig. *(Mutatja a külsejét.)* A Kerekes mondjuk azt mondja, hogy sok vagyok, mondjuk ebben lehet valami. Csináltak egy Facebook csoportot és minden nap ott posztolják meg alázzák a szettjeimet... Az a neve, hogy "Monster Outfits". Képzeld el a tanár úr, hogy ennyi jött ki belőlük! "Monster Outfits!" És még...

Hanna: *(figyeli a kettőst, közbevág)* Én meg nem felelek meg az aktuális szépségideálnak. Csak annak fényében, hogy az osztályból már mindenkinek van valakije, vagy legalább szexelt valakivel, azért ez eléggé gáz... Én meg még csak egy fiúval smároltam... az Attival.

Alina: *(egyszerre mondja Hannával)* ...a Borisszal.

Hanna: Jó, meg a Borisszal egy buliban, de csak azért, mert adtam neki vaníliás cigit. És azt mondta másnap, hogy háromszor mosott fogat utána. És tőkre nem tudom, hogy ezt most a smárra, vagy a cigire értette.

Alina: Nincs más hátra, feministáknak kell lennünk!

Dávid: *(elárasztva a sok infótól.)* Értem. És mi ez a kör? A feministák gyülekezőhelye?

Alina: Ja, nem, csak az Univerzum segítségét kértük.

Dávid: Értem. Hát, sajnálom, hogy csak engem küldött ide. De megpróbálok felnőni a feladathoz...van kedvetek egy pszichodráma játékhoz?

Alina: Pszichodráma?! Arra már akartam járni.

Hanna: Én szerintem abban sem hiszek.

Dávid: Nem kell hinni benne, csak próbáld ki. Ígérem, hogy jobb lesz, mint a Boszorkányság nagykönyve. Álljatok fel egymással szemben. Alina, te leszel az egyik osztálybeli fiú - ki legyen?

Hanna: Krisztián!

Dávid: Oké – te, Hanna pedig saját magad vagy. Alina, találj egy gesztust, ami leginkább jellemzi Krisztiánt! *(megtalálja)* Rendben, és most mondj valamit Hannának, amit ő szokott mondani!

Alina: *(mint Krisztián)* Hanna téged ki kéne löni a Holdra!

Bizonytalanul Dávidra néznek, nem tudnak mit kezdeni a helyzettel. Dávid biztatja Hannát, hogy válaszoljon.

Hanna: Remélem, te leszel a permafrosztból előtörő vírusok első áldozata, Krisztián!

Alina: *(mint Krisztián)* Mi van?!

Hanna: Jaj bocs, Krisztián, tudom, hogy ez neked magas!

Alina: *(mint Krisztián)* Kussolj disznó!

Hanna: Na ez a baj, hogy értelmileg nagyon nem vagyunk egy szinten, te fasz!

Dávid: Oké, oké! Hanna, ha egy pillanatra megpróbálsz félretenni a dühödet, akkor mit mondanál neki szíved szerint?

Hanna: *(tétován)* Miért csinálsz ezt, Krisztián?

Alina: *(Dávidnak)* Most erre nem tudom, mit válaszoljak.

Dávid: Mit érzel?

Alina: Ilyen...bizonytalanságot.

Dávid: Lehet, hogy Krisztián is ezt érzi?

Hanna: Amekkora gyökér...

Dávid: Fogalmazzunk inkább úgy, hogy a felnőttkor küszöbén áll ő is, ahogy ti is, annak minden nehézségével. Ezt mondhatjuk, Hanna?

Hanna: Tulajdonképpen igen.

Dávid: Na látod. Lehet, hogy érdemes néha megvizsgálni a másik oldalt is.

Alina telefonja csörög, az apja hívja.

Alina: A barátom hív, most el kell mennem, bocsánat! Köszönöm a játékot!

Dávid: Nagyon szívesen.

Puszit dob, elrohan, Dávid néz utána. Hanna pedig Dávidot nézi félszegen.

3 — Kiközösítve

Hanna: Most tényleg igazolatlant fogunk kapni?

Dávid: Nem fogtok. Beszámítjuk órának a pszichodramát.

Hanna: Nem is volt olyan rémes.

Dávid: Na látod. Nekem nagyon sokat segít a pszichodráma.

Hanna: Miben?

Dávid: Megígéred, hogy nem terjeszted, amit most mondok?

Hanna: Persze! Alinával leszámoltunk a Facebookkal.

Dávid: Milyen igazatok van. Szóval...a gimnáziumban annak idején engem is kiközösítettek.

Hanna: Komolyan?! De hát a tanár úr nagyon menő!

Dávid: Á, akkor eléggé kilógtam a sorból, hogy úgy mondjam, a tér minden dimenziójába... A kamaszok nagyon kegyetlenek tudnak lenni, amikor keresik az identitásukat. Nem gonoszságból, csak... muszáj bántaniuk a tőlük különbözőket, hogy meg tudják határozni, kik is ők valójában.

Hanna: Ja, lehet...

Dávid: Ha most egy osztályba járnánk, lehet, hogy én sem lennék veled kedves. De ezzel csak a saját belső bizonytalanságomat leplezném. Képzeld, egyszer...

Látjuk, hogy tovább beszélgetnek, de nem halljuk már őket. A 7. jelenetig egyszerre látjuk a szereplőket, de egyértelmű, hogy külön helyszínen vannak.

4 — Utazó cirkusz

Alináék lakása. Apa bámulja a TV-t, Alina jön.

Alina: Mi van, apa? Miért kellett haza rohannom?

Apa: Miért?! Mert reggel megígérted, hogy rendbe rakod a szobádat, aztán most rosszabb, mint reggel volt. Ami nem tudom, hogy lehet, amikor nem is voltál itthon. Tiszta paranormális. Miért kell állandóan Hannánál csinálni a semmit? Én nem fogok helyetted leérettségizni...és mi ez a ruha?!

Alina: Mindegy. Anya hol van?

Apa: Á, nem tudom, elment valamerre. Kimentem a konyhába, aszítottam főz, de nem volt ott. Mobilját meg nem veszi fel.

Alina: Apa, baszki, mi történt?

Apa: Á semmi, biztos a barátnőjével csámborog a ligetben.

Alina: És nem szólt, hogy elmegy?

Apa: Á, tudod milyen. Én ezt nem tudom már követni... Kislányom, fel tudnád hívni? Azt akarta, hogy menjek vele a ligetbe, igyunk meg egy sört, de hát tudod, hogy nincs nekem pénzem erre. Hogy minden nap legyen valami program. Mi vagyok én bazmeg, utazó cirkusz? Vagy vurstli? Egyensúlyozzak labdát a pöcsömön, vagy pattogtassam, vagy mi kell? Nem csörögnél rá?

Alina: Nincs már pénz a kártyámon. Anya csak a jövő héten fogja feltölteni.

Apa: Hívd az enyémről!

Alina: *(rémült)* Nem veszi fel. Mi van, ha most tényleg para van?!

Apa: Á, csak látja, hogy én hívom, azt baszik fölvenni.

Alina: Jó. Akkor próbálom az enyémről, messengerről.

A telefon hosszan csöng.

Alina: Szia anya, hol vagy? Anya, légyszi, ne pörögd túl... De, tökre szeret téged. Csak szorong, hogy nincs pénz. Fűtést is be kell fizetni, mert már október van... Jaj, tudod milyen! Gyere haza, inkább beszéljétek meg! Jó, akkor nem kell veled szóba állnod, csak gyere haza! Főzünk rakott krumplit, tudod, azt mennyire imádjuk apa is meg én is. Senki nem tudja úgy csinálni, mint te. Jó. Itt várunk. *(leteszi, apjának)* Egy óra múlva jön.

Apa: Faszomba, hogy miért kell mindig ezt játszani? Te érted ezt?

Alina: ...

Apa: Anyádat véded te is mindig. De az biztos, hogy nem lennének ilyen feszültek, ha többet lennél itthon. *(kimegy)*

Alina bemutat a távozó apjának és bemegy a szobájába. Fogja a kezében maradt telefont, tárcsázza Hannát, aki nem veszi fel, mert nem hallja. Látjuk, hogy mélyen el van merülve a Dáviddal való beszélgetésben.

Dávid: ...és akkor kémia órán túl gyorsan öntöttem össze a savat meg a lúgot, kilövellt az egész a kémcsőből és pont azt a lányt találta el, akibe halálosan szerelmes voltam! Mint egy béna amerikai vígjátékban. Apám utána közölte, hogy a jogsimra félretett pénzt a lány tönkrement ruhájára kell költeni, meg amúgy se tanuljak vezetni, amíg nem vagyok férfi...

Alina: *(ledobja a süket telefont)* Baszki...

Bezárja az ajtót és vigyázva, hogy az apja ne vegye észre, kimászik a szobája ablakán.

5 – Straight Edge

Marci és Huba falat másznak a liget egy másik részében. Alina jön és hátulról megrángatja Marcit, aki elveszti az egyensúlyát.

Marci: Bazmeg, Huba! Szerinted ez vicces!? ...Alina! ...Minek köszönhetjük szemet gyönyörködtető jelenlétedet...Addams Family jelmezben?

Alina: Szalagavató. Faszom. Kicsit lejönnél?

Marci: Nem lehet, már majdnem megvan ez a pálya.

Huba: Szia Alina, én is itt vagyok egyébként.

Alina: Hali Huba, nézd még alliterálok is neked!

Huba: Adom!

Alina: *(rebegetti a pilláit)* Egyedül hagynál egy kicsit Marcival?

Marci: Ne már, Alina, megbeszéltük, hogy ma Hubával vagyok. Mi van?

Alina: Dráma.

Huba: Marci, nekem oké...

Marci: Ne már, két hete tervezzük...

Alina: Anyámék megint durván összevesztek.

Marci: Aha. Bocsi Huba, akkor vendégem vagy egy sörré, hozol a dohányboltból? Mondd, hogy én küldtelek, akkor adnak, orgazda haverom üzemelteti. Köszí, haver vagy!

Alina felmászik a falra Marci mellé.

Marci: Hazamegy majd, mindig ezt csinálja nem?

Alina: Igen, de én ezt már nem bírom tovább! Kurva szar, hogy nem tudok rajta segíteni. Apám tökre hanyagolja, de hát mit csináljak, ha az öreg ilyen besavanyodott fasz?

Marci: Csak annyit tudsz tenni, hogy jobb ember leszel, mint ők. Nőj fel, amilyen gyorsan csak tudsz. Például...csatlakozz velem a Straight Edge-hez!

Alina: Az mi?

Marci: Egy ős-punk életfilozófia a 2000-es évekből. Most avatott be haverom. Az első lépés, hogy nem dohányzol, nem drogozol és csak azzal szexelsz, akibe szerelmes vagy. Meg általában véve azt teszed, ami a helyes. Lázadás, a normalitáson keresztül.

Alina: Hát, lehet nekem ez egy kicsit sok...

Marci: Jó-jó, hát nem kell egyszerre! Inni sem lehet például, de azt egyelőre nem fogom tartani, csak ha már megerősödtem.

Alina: De legalább a szex része könnyű lesz, mert szeretjük egymást.

Csók.

Marci: A straightesek ilyen piros X-et tetováltatnak a kezükre.

Alina: Hol van a tiéd?

Marci: Majd, ha 18 leszek, tuti megcsináltatom!

Alina: Van piros alkoholos filcem, akarod most?

Marci: Király!

Alina: *(keres a táskájában)* Csak lila van...

Marci: Ne már, az buzis!

Alina: Jaj, szard már le, jó lesz!

Rajzolnak, közben csörög Alina telefonja, látjuk, hogy Hanna hívja. Hanna és Dávid még mindig a ligetben ülnek, Dávid unatkozik a telefonhívás alatt.

Hanna: Szia, ne haragudj, le voltam némítva a szertartás miatt. Anyád megint lelépett?

Alina: Igen. De már megy haza. Csak kivoltam, de már jobb. Kicsit rosszul esik, hogy nem vetted fel, tőkre szükségem lett volna rád!

Hanna: Ne haragudj, figyelek máskor! De ugye tudod, hogy nem lesz semmi baja? Ez csak ilyen...segélykiáltás apádnak...akarsz talizni?

Alina: Nem, most Marcival vagyok, de aludhatok nálatok?

Hanna: Persze.

Alina: Köszí, szeretlek nagyon!

Hanna leteszi a telefont, és sóhajtva Dávidhoz fordul.

Hanna: Tanár úr, kérdezhetek valamit?

Dávid: Bármit.

Hanna: Lehet valamit tenni? Hogy jobb legyen?

Dávid: A saját megoldásodat neked kell megtalálnod. Én azért is lettem tanár, hogy segítsek az olyan gyerekeknek, mint amilyen én is voltam, jobban érezni magukat az iskolában. Meggyőződésem, hogy ez a módszer, a pszichodráma a kamaszoknak is nagyon hasznos lehet.

Hanna: Én is próbálok valami jót csinálni! Harcolok a klímakatasztrófa ellen, nemrég lettem vegán. Alina is beszállt, bár ő a húsevésről nem tud lemondani, mert fél, hogy elhízik a sok szénhidráttól, ami tök érthető. De a műanyag-mentességet tartja... meg én is...

Dávid: Ez nagyon tiszteletreméltó. Szerintem is először a közvetlen környezetet kell megváltoztatni. Képzeld, most indítottam egy pszichodráma csoportot a szülőfalumban, a cigánysoron.

Hanna: Komolyan? Roma gyerekeknek? És hogy megy?

Dávid: Nem könnyű, mert még csak tanulom a pszichodramát, de...

Marci és Alina vadul smárolnak. Jön Huba két sörrel.

Huba: Hát, azért erről nem volt szó! Mi ez, valami festékes pornó?

Alina: Basszus, teljesen összekentük egymást!

Röhögnek, majd elkezdenek sörözni. Időugrás, átdíszítés.

6 — Kirké

Osztályterem, december. Gyülekeznek a diákok. Krisztián megpróbálja lefotózni Alinát.

Krisztián: Alina, egy mosolyt!

Hanna: Hagyd már békén!

Krisztián: Sajnos téged nem tudlak fotózni Hannus, mert nem férsz rá a képre! Úgy sajnálom!

Hanna: Krisztián, én megértem, hogy csak a saját belső bizonytalanságodat próbálsz leplezni.

Krisztián: Csak abban vagyok bizonytalan, Hannus, hogy elég masszív vagy-e, hogy elhúzd a kocsinkat, ha lerobban!

Alina: Hagyjad, Hanna, az oroszlánt nem érdekli, hogy mit gondolnak róla a birkák!

Krisztián: Jaj, már megint Shakespeare?

Dávid jön.

Dávid: Nem, Trónok Harca! Alina, teljesen igazad van: szánalmas, ha valaki mások kárára próbálja növelni a gyermekméretű egóját, ugye, Krisztián?

Krisztián: Bocsánat...

Dávid: Semmi baj, Krisztián. De hogy ne csak virgács kerüljön idén a mikuláscsomagba, jóvátételként összefoglalhatod, hogy mire emlékszel az Odüsszeiából.

Krisztián: Az Odüsszeia főszereplője Odüsszeusz, Ithaka királya, és van egy jófej kutyája, Argosz. Odüsszeusz a trójai háború után próbál hazatérni, de ez sajnos 10 évig tart neki, mert előtte le kell győznie a Szküllát és a Kharübdiszt, meg el kell csábítania egy csomó nőt.

Dávid: És mit tudsz ezekről a nőalakokról?

Krisztián: Hát, eléggé szívatják Odüsszeuszt, mert előbb-utóbb mindegyiket friendzone-olja.

Dávid: Krisztián, mi sem áll távolabb az igazságtól. Vegyük például a legfontosabb nőalakot, Kirkét, a boszorkányt. Alina, honnan érkezik Odüsszeusz Kirkéhez?

Alina: Az Alvilágból?

Dávid: Nagyon jó. És miért ment oda?

Hanna: Hogy a bölcs Teiresziász megmondja neki, hogy hogyan tud hazajutni Ithakába.

Dávid: Így van, Hanna, de miről társalognak végül a nagytudású jóssal?

Dávid várja, hogy Hanna vagy Alina válaszoljon, hiába.

Egy diák: Hát nagyjából minden másról.

Dávid: Igen, úgyhogy végül egy nőnek kell megoldania a helyzetet, aki nem más, mint Kirké. Alina, olvasd kérlek innen. *(odaadja a könyvét, Alina "szavalni" kezd)*

Alina:

*"Jaj, ti merészek, akik Hádészhoz szálltatok élve,
kétszer haltok, amíg egyszer csak a többi halandók.
...de ha megjön a Hajnal, a fényes,
szálltok a fürge hajón; az utat pedig én jelölöm meg
s mindent elmondok, fájdalmas cselszövevények
folytán tengeren és földön hogy a vész le ne sujtson."³*

Dávid: Látod, Krisztián, hogy Kirké nem csupán egy ókori Bond-lány? Nélküle Odüsszeusz nemhogy Ithakába, de a szomszéd szigetig sem jutna el. Kirké bölcsőbb és hatalmasabb, mint Teiresziász, ráadásul annyira szerelmes belé Odüsszeusz, hogy az ágyában egy egész évig elfelejti az otthonát és a

3 Homérosz: Odüsszeia. Devecseri Gábor fordítása.

feleségét. Kirké nélkül Odüsszeusz csak egy középszerű hajóskapitány lenne, vagy halott.

Alina: De akkor miért nem marad Kirkével?

Dávid: Nagyon jó kérdés, de egy kicsit távolabbról kell megközelítenünk. Mit csinál Kirké a férfiakkal?

Egy diák: Disznóvá változtatja őket. A jobb arcokat farkassá vagy oroszlánná.

Dávid: Igen, mindenkit a saját belső lényege szerint. És Odüsszeuszt figyelmeztetik is erre a társai, de ő mégis odamegy Kirké házához. Miért?

Hanna: Hát, mert Hermész segít neki és előre odaadja az ellenszert. Az összes istennek Odüsszeusz a kedvence.

Dávid: Igen, de akkor már majdnem Kirké házában jár, amikor találkozik Hermésszel. És képzeld, Hanna, Odüsszeusz végül nem is használja fel az ellenszert, mégsem hat rá Kirké varázslata. Tudjátok, miért? Mert Odüsszeusz belső lényege nem egy disznó, még csak nem is farkas, vagy oroszlán, hanem maga Odüsszeusz, a nagybetűs ember, aki - bár tud a veszélyről - mégis önként besétál Kirké házába, mert még a saját életénél is fontosabb, hogy mindenhova eljusson és minden tudást megszerezzen. Ebbe szeret bele Kirké. Így hát, ha nem engedné el az ágyából pont azt venné el tőle, amiért beleszeretett. De a félistenek hagyják kiteljesedni egymás szenvedélyét és szabadságát is.

Csengő, a diákok elindulnak kifelé.

Dávid: Ha érdekel titeket bővebben ez a téma, akkor pont ma este fogok ezzel kapcsolatban beszélni a tévében, a Litera irodalmi műsorban. Ha van kedvetek, kapcsoljatok oda ötkor!

Hanna: Na, a tanár úr médiasztár lett?! Végre a tudatlan néprétegek egy értelmes embert fognak nézni ÉNB Tibi helyett!

Dávid: *(nevet)* Hanna, ez most már több a soknál, hagyd el légszíves az osztálytermet!

Hanna: Jó-jó, már megyek is! *(előveszi a termosztát)* Alina, egy kávé?

Alina: Nem, rohanok angolra.

Hanna: Okker, akkor később! *(kimegy)*

7 — Formalin

Alina odasomfordál a katedrához, közben Hanna visszajön a terem elé hallgatózni, aztán büntudata lesz és eloldalog, majd vissza. Végül nem hall semmit.

Alina: Tanár úr ez olyan szép volt, hogy belehalok!

Dávid: Azért az nem lenne jó, Alina - a végén még feljelentenek a diákjaim veszélyeztetéséért...

Alina: Tanár úr?

Dávid: Igen?

Alina: Az jutott eszembe, hogy a tanár úr esetleg segíthetne a felvételimre felkészülni.

Dávid: Semmi akadály, iratkozz fel a keddi csoportba!

Alina: Nem, nem így gondoltam. Jelentkeztem a színművészetire...

Dávid: *(lelkesedik)* Nahát, nem is tudtam. Mire van pontosan szükség?

Alina: Négy monológot kell vinni és tíz verset, ebből a tíz vers már megvan, de a monológokról fogalmam sincs, és a verseket is meghallgathatná a tanár úr. Eddig Hannával készültem, de ő nem tanár, meg amúgy is mindig elröhögjük. Meg az anyja is mindig bejön, hogy elmondja, hogy csak az éretlen kislányok akarnak színésznőnek állni és jobb lenne, ha az én intellektusommal inkább valami hasznos foglalkozással gazdagítanám a társadalmat.

Dávid: *(nagyon bánja)* Hajjaj, szólhattál volna előbb is, ez most nagyon nem fér bele, le kell adnom a doktorimat... Nem tudna inkább Hegyesi tanár úr segíteni? Végül is ő vezeti a diákszínjátszót.

Alina: Hegyesi?! Aki már akkor is itt tanított, amikor az apám idejárt? Jézusom, szerintem éjszakánként formalinban tartósítja magát a biosz szertárban, hogy másnap be tudjon menni órára! Creepy!

Dávid: *(nevet)* Alina, a Magyartanárok Egyesületének elnökéről beszélsz!

Alina: Jó-jó, bocsánat! Csak gondoltam érzékeltetem, hogy miért a Tanár úr értő és jófej kezeibe szeretném tenni az életem. Huh, ez képzavar volt, bocsánat. Mindenesetre köszönöm szépen.

Indul, Dávid néz utána, nagyon gondolkodik.

Dávid: Alina, esténként belefér neked? Délutánonként írom a doktorit az OSZK-ban, de este kilenctől már ráérek. Találkozzunk a törzshelyemen, átküldöm emailben a címet, holnapután jó lehet?

Alina: WOW! Persze! Mivel készüljek?

Dávid: Gondolom a versekkel.

Alina: *(rebegetti a pilláit)* És a monológok?

Dávid: Átnézem a könyvtáramat, hátha találok neked valamit.

Alina: Fullos, köszönöm! *(kiviharzik)*

Dávid: És Alina, ezt azért ne reklámozd, jó? Csak téged tudlak most vállalni...

Alina: *(kívülről)* Jó-jó, nem rakom ki Insta storyba vagy ilyesmi! Pedig dőlné a lájk!
(el)

Dávid: Majd, ha megkaptad a Jászai-díjat...

8 – Tanár-diák tánc

Dávid összepakol, indul kifelé a teremből. Zavart, nincs egészen jelen. Jön Hanna.

Hanna: Tanár úr, itt van még?!

Dávid: *(mint akit rajtakaptak)* Igyekszem...

Hanna: Szeretnék kérni egy óriási szívességet.

Dávid: Na, mi van már megint?

Hanna: A tanár úr táncolna velem a szalagavatón a tanár-diák táncban?

Dávid: Nézd, erre most nagyon nincs időm...

Hanna: De hát a múltkor azt mondtad, hogy lehet, hogy táncolsz a szalagavatón!

Dávid: Én úgy emlékszem azt mondtam, hogy egy hónap múlva le kell adnom a doktorimat. És ne tegezz le légyszíves az iskolában!

Hanna: Elnézést kérek, tanár úr.

Dávid: Nem történt semmi.

Csend.

Hanna: *(kiszakad belőle)* Azért nem vállalod, mert az Alinával fogsz táncolni?

Dávid: Isten ments, dehogy!

Hanna: De nem erről beszéltetek az előbb?

Dávid: Nem. De Alina majd elmondja úgyis. Te viszont ne legyél gyerekes. Megegyeztünk, hogy csak úgy lehetünk barátok, ha egyenlőek és főleg felnőttek vagyunk ebben a kapcsolatban.

Hanna: Jó-jó, bocsánat, igazad van. Igaza van, tanár úr.

Dávid: B...ssza meg, mikor vannak a próbák?

Hanna: Szerdánként. Reggel 7-kor.

Dávid: Oké. De ahogy Don Corleone mondja, „egyszer majd mi is kérünk egy szívességet.” És hozol nekem reggelit!

Hanna: A szilvás papucs meg a túrós táska ehető a büfében, melyiket preferálsz?

Dávid: Lehet mindkettőt?

Elmenőben.

Hanna: Persze, de csak ha eljön velem a tanár úr a klímatüntetésre.

Dávid: Hanna, most már elég legyen! A sarokig elkísérlek...

Átdíszítés.

9 – Vonalzó

Hannáéknál, másnap délután. Alina egy iskolai vonalzó segítségével "interjúvolja" Hannát, mint ha a vonalzó egy mikrofon lenne. Boroznak.

Alina: De mekkora lehet?

Hanna: Nem nyilatkozom.

Alina: Húsz?

Hanna: Nem tudom!

Alina: Huszonöt?

Hanna: Nem akarta megmondani.

Alina: Harminc?

Hanna: Úristen!

Alina: De miért nem szedted ki belőle?

Hanna: Jaj, hát így is nagyon zavarban volt! Meg késő volt már, le kellett tenni. Meg nem is a centi volt a lényeg, hanem a dolog érzelmi oldala!

Alina: De mit mondott pontosan?

Hanna: Csak annyit, hogy elég nagy...a farka. És hogy a legtöbb lánynak ez nagyon jó, de került már fájdalmas szituációba...és akkor eléggé büntudata volt,

pedig, ha belegondolsz nem is tehet róla...de vissza ne mondd neki, amikor készültök a színműre!

Alina: *(méregeti a vonalzót az ágyékához)* Jézusom nekem biztos nem menne! A mini tamponnal is szívok...

Hanna: Pedig a Betti állítólag a maxit is meg tudja fordítani magában!

Alina: Neee! Mit csinálna a Dávid a Bettivel? Oké, hogy Insta-modell, de olyan vele beszélgetni, mint... láncfűrésszel maszturbálni!

Hanna: De geci vagy!

Alina: Igen, apámtól örökölttem!

Röhögnek.

Hanna: Figyelj, az, hogy velem tud beszélgetni az szerinted jelent valamit? Azt mondta, hogy amúgy erről nem szokott beszélni...mármint erről a fasz meg barátő dologról. És én is tőkre úgy érzem, hogy egy szinten vagyunk...szellemileg...hogyan szellemi partnerek vagyunk... hogy végre valaki érti, amikről én is gondolkodom...

Alina: *(a vonalzóba, mint mikrofonba beszél)* A közönség most tudta meg a legfrissebb hírt: Hannának bejön Dávid!

Hanna: *(belebeszél ő is a vonalzóba)* Nem, dehogy! Nem is jó pasi! Meg tök öreg!

Alina: Harminc az öreg? Én jobbra húznám!

Hanna: És képzeld, az anyja mos rá, mert nem tudja bekapcsolni a mosógépet! Csak hogy szerinted tényleg fontos vagyok-e neki. Mint ember, nem mint a kis csíra diákja.

Alina: Hát persze..., különben nem töltené veled ennyi időt...

Hanna: Csak túl sokat beszélünk rólam...a problémáimról...jó lenne, ha én is hozzá tudnék szólni a dolgaihoz...mint egy rendes barát.

Alina: Te figyelj, ötlet! Találjuk ki, hogy mit kell csinálni, ha túl nagy. Mármint női oldalról. Én nem gondoltam, hogy ilyen van, de ha ez tényleg egy probléma adhatnál neki tippeket, az milyen menő lenne már! Rákeresel?

Hanna: *(keres a telefonján)* Aha. Ú, elég sok videó van!

Alina: Én amúgy tudományos cikkekre gondoltam...

Hanna: Oké, de nem árt egy kis vizuális segédanyag.

Nézik a képernyőt. Halljuk a pornóvideó hangját.

Alina: Mi az, amit beledugnak?

Hanna: Ilyen gyöngyök, hogy táguljon. Lehet kapni a Mammutban is, láttam.

Alina: Besírok. Úgy néz ki, mint egy fröccsöntött játék a kínaiból.

Hanna: Hát, olvastam, hogy esetleg szappannal is lehet tágulni. Úúú, ott jön a Predátor!

Alina: Szerinted tényleg élvezi? Tekerj bele!

Hanna: Nem tudom, eléggé sikongat. Ááá, anyám meghallotta, tűnjünk el!

A lányok bebújnak a szekrénybe, jön Hanna néni.

Hanna n: Hanna, Alina! Kész a húsleves! Hanna!

Hanna: *(kirobban a szekrényből)* Anya, vegán vagyok!

Hanna n: De ez csak csirke! ... Mit csináltok itt a szekrényben? Két felnőtt nő! Ittatok? Délután ötkor? És a tételek? Édes Istenem, tizenhét évesen apáddal mi már lakásra gyűjtöttünk!

Hanna: Anya, mi van? Nem ittunk és már a tételeket is megírtuk, amit meg nem, azt leszedtük a netről! Ruhákat kerestünk, mi van?

Hanna n: Ne haragudj, kislányom, csak most, hogy mindjárt érettségi, és apádat egyáltalán nem érdekli, hogy élünk-e vagy halunk, az olyan, hogy... *(elkezd rendet rakni)* mindegy...soha ne erőltessétek rá a férfira a gyereket!

Hanna: Anya, rólam beszélsz!

Hanna n: Kicsikém, dehogy rólad beszélek, hát imádlak! Csak úgy szeretném, hogy te találj valakit, aki megbecsül! Ha megtaláljátok az igazit, nem rontjátok el, ígérjétek meg!

Hanna: Megígérjük! *(Hanna bekopog a szekrénybe)*

Alina: *(kikiabál a szekrényből)* Megígérjük!

Hanna n: Vagy nem maradtok egy olyan pasival, aki egy szalámis szendvicset sem tud csinálni magának és az élete legnagyobb teljesítménye, hogy elérte a századik szintet a Candy Crushban! Jól van, tanuljatok, nincs semmi baj...
(Ei)

Alina kimászik a szekrényből.

Alina: Basszus, ez gáz.

Hanna: Ja.

Alina: Mikor beszéltél vele utoljára?

Hanna: Apámmal? Két éve... karácsonykor. *(Felderül az arca.)* Lehet, hogy most is fog hívni!

Alina: Lehet...

Hanna: Vagy inkább kapja be! Anyám cseszte el, nem én!

Alina: Ja. Akarsz egy ölelést?

Hanna: Most nem annyira...

Alina: Jó, akkor kézfogás.

Hanna: Jó.

Átdíszítés.

10 — Színmű felkészülés

Dávid lakása, másnap este. Sötét van, Alina és Dávid keresik Dávid pénztárcáját.

Dávid: Ne haragudj, fogalmam sincs, hogy felejtettem el.

Alina: Semmi gond, hol érdemes keresni?

Dávid: Sötétben? Sehol. Mindjárt csinállok fényt. Na végre. *(világos lesz)* És a pénztárca is megvan...még hozzá a zsebemben.

Alina: Úristen, mennyi könyve van a tanár úrnak! Ezeket mind olvasta?

Dávid: Nem, de kábé a nyolcvan százalékát. Ez az előnye annak, ha az embernek kamaszként nincsenek barátai, a lányok meg levegőnek nézik.

Alina: Azért ezt nem hiszem, hogy így volt...

Dávid: Hát, egy idő után már nem...

Alina: *(rebegetteti a pilláit)* Amikor XL-esre nőtt a tanár úr műveltsége?

Dávid: Inkább kezdjük el...

Alina tovább nézi a könyveket.

Alina: Soha nem fogom tudni ezt behozni...

Dávid: De miért kéne? Tele vagy eredeti gondolatokkal, olvasd, ami érdekel, aztán ami azokról eszedbe jut, asszociálj szabadon! Csak kérlek, ne add elő minden ötletedet az órán, mert már most olyan, mintha csak ketten beszélgetnénk.

Alina: Meg Hanna.

Dávid: Meg ő, úgyhogy még rosszabb. Találtam neked egy szöveget, ami nem könnyű, de szerintem te meg tudod csinálni. Ismered Büchnertől a Danton halálát? Ez egy nagyon túlbeszél politikai dráma a francia forradalom utáni eseményekről, de van benne egy érdekes női karakter, egy "könnyű nőcske",

akinek van Dantonnal egy megható pillanata, miközben az összes forradalmár azzal foglalkozik, hogy hogyan szúrja hátba egymást.

Alina: Még nem pontosan értem.

Dávid: Itt a szövegben Marion azt meséli el, hogy miért lett...kurva. Nagyon leegyszerűsítve azért, mert így tudja megélni a szexualitását, ami szerintem a legbátrabb tett egy nőtől egy olyan korban, amikor erről még beszélni sem volt szabad.

Alina: Hú, ez nagyon jól hangzik!

Dávid: Na, először ülj le velem szembe és olvasd fel, nézzük meg, hogy elsőre mi lesz belőle!

Alina: *(feláll, szaval)* Anyám okos nő volt...

Dávid: Várj, most ne úgy, mint az órán! Tudod mit? Előtte pár másodpercig még ne szólalj meg, csak ülj! Egy színész esetében nagyon fontos, hogy hagyja, hogy nézzék - szóval jobb híján most hagyd egy kicsit, hogy én nézzelek!

Dávid nézi Alinát, aki ettől zavarba jön, próbál csinosan ülni, megigazítja a haját.

Alina: Kezdekem? *(Dávid nem szólal meg, csak nézi tovább a lányt.)*

„Anyám okos nő volt, egyre azt mondogatta: a szüzesség szép erény. Ha férfiak jöttek hozzánk, kiküldött engem a szobából; ha kérdeztem, mi az, amiről szó volt, azt mondta: szégyelljem magamat ... Aztán tavasz lett: minden bizsergett körülöttem, s nem tudtam, mi az. Néztem a testem; azt hittem olykor, hogy kettéhasadtam, majd újra egybeolvadtam megint. Egy fiatalember...”⁴

Ez teljesen off! Iszonyú béna vagyok!

Dávid: Nem vagy béna, csak görcsös... kérsz egy pohár bort?

Alina: Ha lehet...

Dávid: Most kaptam ajándékba egy volt diákomtól... Egyáltalán nem értek hozzá, de biztos tele van feketeribizli jegyekkel és kardamomos akkordokkal.

Dávid kitölti a bort, Alina nagy kortyokban iszik.

Dávid: Miért akarsz amúgy színésznő lenni?

Alina: Ezt most azért kérdezed, mert szarul csináltam?!

Dávid: Nem, tényleg érdekel.

Alina: Keresem azt az aklot, ahol csak fekete bárányok vannak.

Dávid: Mi?

Alina: Hát apám mindig azt mondja, hogy nekem egy keréssel több van. A nagynéném meg, hogy én vagyok a család fekete báránya. Remélem, hogy a színházban sok a fekete bárány és eltűnhetek köztük.

Dávid: Értem, bár a színészet pont nem az eltűnésről szól.

Alina: De nincs más választásom! Nem tudom magam úgy elképzelni, hogy babakocsit tologatok a Károlyi-kertben. Nekem kiskoromban is inkább a mostoha volt szimpi a Hófehérekéből!

Dávid: Nyilván, hiszen Hófehérekének annyi az élete, hogy főz-mos-takarít a hét ronda törpére.

Alina: Mennyire patriarchális már!

Dávid: A mostoha legalább csinál valami izgalmasat a varázsbarlangjában.

Alina: Hát, ez az! Én is ilyen kreatív, veszélyes életet akarok!

Dávid: Állj be az idegenlégióba...

Alina: Vagy lehetnék bombaszakértő!

Dávid: Hullámvasút-tesztelő!

Alina: Vagy krokodil idomár!

Dávid: Szupermodell?

Alina: Vagy luxuskurva, mint Marion. *(mutatja a könyvet)* Végülis nem rossz B terv!

Dávid: Alina...Marionban nem a kurvasága a lenyűgöző, sőt még csak nem is a szexualitása. Hanem az, hogy vállalja a véleményét, a nőiségét, önmagát egy kaotikus, hazugságokkal teli világban. És te meg én pontosan tudjuk, hogy a mi világunk is ilyen sajnós...

Alina: Igen, tudom.

Dávid: De mint Marionban, benned is van egy nyers, romlatlan őszinteség és bátorság arra, hogy felvállald önmagad. Ezért gondolom, hogy meg tudod ezt a monológot csinálni.

Egy pillanatnyi csönd után Alina felveszi a példányt.

Alina:

„Egy fiatalember járt akkortájt házunkba; csinos volt, és sok bolondot beszélt. Nem voltam vele tisztában, hogy mit akar, de kacagnom kellett rajta. Végül is rájöttünk, hogy okosabb, ha egymás mellett fekszünk az ágyon, mintha két széken egymás mellett ülünk. Titokban tettük. Jó sokáig. Csakhogy én olyan lettem, mint a tenger, mely mindent elnyel, s egyre mélyebbé válik: valamennyi férfit egyetlen testté akartam olvasztani.

Végül megtudta. Egy reggel eljött, s úgy csókolt engem, mintha meg akarna fojtani. Majd meghaltam a félelemtől. Végül elengedett, nevetett, s azt mondta; csak tartsam meg a ruhámat, s hordjam el, egyebem úgyszincs. Azután elment.

Este az ablaknál ültem. Egyszerre egy embercsoport közeledett az úton, előtte gyerekek futottak, az ablakokból nők kukucskáltak. Lenéztem: egy kosárban vitték el a testét a házunk előtt, a holdfény sápadt homlokára sütött, haja nedves volt - a vízbe ölte magát. Sírtam. Ez volt az egyetlen sérelme életemnek.

A többiek dolgoznak s ünnepelnek, hat napig dolgoznak, s a hetediken imádkoznak. Én mindezt nem értem. Nekem nincs szünnapom, nincs változásom. Én mindig egy vagyok, örökös vágy és örökös kívánság, örökös tűz és örök áradat.”

Dávid: „Miért nem ihatom fel egészen szépségedet, miért nem szívhatom magamba?” ... Ezt mondja erre Danton... Alina nagyon jó volt! Teljesen igazam volt hogy ezt a monológot választottam neked. Szépen és egyszerűen mondtad, de mégis...ne értsd félre, de...villódzott belőled az érzékiség!

Alina: Tényleg? Vagy csak azért mondd, hogy örüljek?

Dávid: Nem, dehogy! Nem fogod nekem elhinni, de...miközben mondtad...még a szemed színe is megváltozott!

Alina: Neee, ne mondj ilyeneket...

Dávid: Nem tudom nem mondani...

Dávid közelebb lép Alinához és a két kezébe veszi az arcát. Alina megzavarodik.

Alina: Most mennem kell, mert elmegy az utolsó HÉV. De nagyon köszönöm.

Dávid: Ugye, folytatjuk?

Alina: Persze, köszönöm szépen. Muszáj, hogy felvegyenek!

Dávid: Kikísérlek a HÉV-ig.

Alina: Köszönöm, nem kell, egy percem van elérni, rohanok!

Alina elrohan, majd visszafut a lépcsőházból. Megöleli Dávidot, majd elviharzik.

11 — Telefon

Dávid zaklatottan áll, nézi Alinát az ablakból. A lány után indul, de meggondolja magát. Összepakolja a könyveit, iszik egy pohár bort, majd elkeseredetten nézi magát a tükörben. Megpróbál olvasni, majd újra tükör. Végül megfogja a mobilját és tárcsáz.

Először Alinát hívja, aki nem veszi fel. Újra megpróbálja, semmi. Végül tárcsázza Hannát.

Hanna: Dávid?

Dávid: Figyelj Hanna, baj van...

Hanna: Mi történt?

Dávid: Tudnál nekem mesélni egy kicsit Alináról?

Hanna: Alináról?!

Dávid: Igen, hogy mit szeret, mit utál, miben hisz, mitől fél...

Hanna: De miért?

Dávid: Hanna, bízhatok benned? Csak mert...egy ideje úgy érzem, hogy te vagy a legjobb barátom. Senki más nem ért meg engem úgy, mint te.

Hanna: Komolyan?! Persze, tudod, hogy én nagyon...te nagyon fontos vagy nekem...

Dávid: Itt volt Alina, és volt egy pillanat...de aztán nagyon bezárkózott...és meg kellene találnom az utat hozzá, hogy...továbbra is hatékonyan tudjunk készülni a színművészetire, mert...nagyon tehetséges. Érted, Hanna?

Hanna: *(zavartan)* Értem. De hogyan tudnék én segíteni?

Dávid: Nem tudom, te ismered a világon a legjobban. Kérlek...

Hanna: Dávid én...ez valahogy mégiscsak furá lenne...

Dávid: Azt ígérted, hogy kérhetek valamit a szalagavató táncért cserébe.... Nagyon fájna, ha kiderülne, hogy ebben a barátságban csak én adok neked és te nekem nem.

Hanna: Ne, Dávid, mondj ilyet! Csak nem tudom, hirtelen hogy mit mondjak. Hogy csak a zöld macit eszi a Haribóból? *(elhatározza magát)* Tudod, Alina valójában nagyon gyerekes. Imádja a Disneyt, ez ilyen guliily pleasure nála. Főleg a Szépség és a Szörnyeteget. Tudod, hogy még azt is ő balhézta ki, hogy az legyen a tanár-diák keringő zenéje. Már a falnak mentek tőle a

tanárok, úgyhogy inkább hagyták. Na szóval...olyasmire vágyik, ami abban van. Már, ha ilyesmire gondoltál...

Dávid: Köszönöm, egy csoda vagy! És Marci? Tudsz róla mondani valamit?

Hanna: Sokat balhéznak, mert... nincsenek egy szinten érzelmileg. De nagyon szeretik egymást!

Dávid: Értem. Köszönöm, köszönöm Hanna! *(leteszi)*

Hanna: Dávid, de mondd légyszi Alinának, hogy beszéltünk, haló, haló!

Némajáték. Éjszaka van, Dávid hívogatja Alinát, aki nem veszi fel. Hanna is fel akarja hívni Alinát, de lebeszéli magát. Kivesz a hűtőből egy csomó felvágottat és befalja őket, majd kihányja az egészet.

Átdíszítés.

12 — Szerelmi vallomás

Osztályterem, másnap óra után. A diákok pakolnak, mennek el. Dávid Alinát figyeli, el akarja kapni, hogy beszéljenek. Hanna kicsit figyeli a kettőst, aztán elsomfordál.

Dávid: Miért nem vetted fel a telefont?!

Alina: Le volt némítva. Anyámék kiakadnak, ha éjszaka telefonálok

Dávid: Visszahívhattál volna reggel. Szerinted nem fontos, ha nyolcszor hív a magyartanád?!

Alina: Nincs pénz a kártyámon. Meg... nem akartam bonyolítani a...dolgokat. Amik tegnap történtek.

Dávid: Szerinted mik történtek?

Alina: Hát...lehet, hogy sok voltam. De...én igazából nem feküdhetek le veled. Ne haragudj.

Dávid: Jézusom! *(Dávid bezárja az osztály ajtaját)* Te tényleg azt hiszed, hogy bármi ilyesmi eszembe jutott?

Alina: Nem?

Dávid: Én ugrottam a nyakadba az ajtóban?

Alina: Hát ez az, hogy sok voltam, bocsánat, megyek...

Dávid: Ne, ne, ne! El szeretnék mondani valamit.

Alina: Ilyen...rokoninvázió van most otthon...apám már hívott ötször...

Dávid: Kérlek! Mindkettőnk szempontjából fontos lenne, ha beszélénk a tegnapi estéről.

Alina: Akkor legalább hadd hívjam fel apámat...

Alina telefonál, rutinosan hazudik.

Alina: Szia apa, maradnom kell még, mert a tanár úr meg akar velem valamit beszélni az érettségivel kapcsolatban. Apa, muszáj, mindjárt itt van és pont te mondtad, hogy csöves leszek, ha nem sikerül. Ott lesz a torta időben, de most mennem kell! *(leteszi)*

Dávid: Először is nekem kell bocsánatot kérnem. Nem akartalak megijeszteni tegnap, de még nekem is érthetetlen, ami történt. Az a pillanat, a monológ végén... Látod, nem is tudok beszélni. Szóval egész életemben arra vágytam, hogy valaki úgy nézzen rám, ahogy akkor te.

Alina: Csak a monológ miatt volt...amikor végre elkezdtem átélni...

Dávid: Alina. Akkor is így néztél volna, ha Hegyessel készülsz?

Alina: Jó, nem.

Dávid: Miért érzed magad rosszul? Teljesen normális, hogy vonzalom alakul ki, ha két ember ennyire hasonló, mint te meg én.

Alina: Én nem hasonlítok senkire, apám is mondta.

Dávid: És Marci?

Alina: Vele azért hasonlítok...csak ő még egy csomó mindent nem fedezett fel magában.

Dávid: Ahogy te sem, mert még nagyon fiatal vagy. Boszorkányság, punkok, színészet, klíma - mintha minden reggel megtalálnál valami igazságot és estére elvesztenéd. Ez nagyon nehéz lehet. És nem is kell, hogy így legyen, ha megengeded, hogy segítsék.

Alina: De miért akarsz nekem segíteni?

Dávid: Mert látom, hogy milyen elképesztő ember, művész és nő lehetne belőled. Másrészt, mi fekete bárányok tartunk össze.

Egy pillanatnyi csönd.

Alina: De hogy akarsz segíteni? Mit akarsz csinálni?

Dávid: Nem tudom, ez csak és kizárólag tőled függ. Ennél jobban nem tudom magam felajánlani.

Alina: Nekem barátom van. Te meg...

Dávid: Azt hiszed, nem gondoltam át ezerszer tegnap éjszaka? És igen, azt is, hogy a tanárod vagyok? De nem mondhatok le erről csak azért, mert veszélyes. Tegnap, amikor úgy néztél rám, valahogy hirtelen jobb ember akartam lenni. Senki, érted? Senki nem volt még rám ilyen hatással. Mint ha feloldoztál volna egy ezeréves átok alól. Gondolod, ezek után érdekel, ha feljelentesz?!

Dávid a falhoz szorítja Alinát és megcsókolja, a lány nem tiltakozik. Majd Dávid lassan észbe kap.

Dávid: Bocsánat, bocsánat Alina, nem akartam. Csak arra kérlek, hogy gondolkodj azon, amit mondtam! Szia Alina, ne haragudj, hogy feltartottam a szüleidet.
(El.)

Alina lefagy, teljesen zavart, nem tudja, mihez kezdjen.

13 — Boxer

Hanna beront az osztályterembe.

Hanna: Kurva nagy para van, a pasid meg akarja verni a Dávidot!

Alina: *(lassan tér vissza a valóságba)* Mi? Miért?

Hanna: Láttá, hogy bezárkóztatok a terembe. Most meg akarja verni, mert zaklat téged!

Alina: De nem zaklat!!!

Hanna: Én tudom...*(szomorúan)* hidd el, hogy tudom... De a Marci nem tudja! Huba írt rám, a haverja, mert látta, hogy nem vagy cseten. Most elmentek együtt valami boxert venni. Félek, hogy a Dávidnak tényleg baja lesz miattuk!

Alina: De most mi a faszt csináljak!!!? Jó, betelefonálok a suliba, hogy bomba van a női mosdóban.

Hanna: Az meg mire lesz megoldás, ha kikolompolod az egész sulit az udvarra?

Alina: De nem tehetek mást!!!

Hanna megöleli Alinát.

Hanna:

*„Emlékszel-e, hogy egyszer ültem kinn egy szirtfokon
és hallottam egy delfinen lovagló sellő
dalát, oly édes hangzatot, hogy hallatán a
tenger megszelídült...”⁵*

Nyugi! Nincs valami tipped, hogy hova mehettek boxerért?

Alina: Van valami punk bolt a nyolckerben, ott vannak ezek a cuccok. Valami Sharp vagy ilyesmi.

Hanna: *(keresi a telefonján)* Shark, megvan. Gyere!

Elindulnak, átdíszítés.

5 Shakespeare: Szentivánéji álom. Nádasdy Ádám fordítása.

14 — Leválok

Kirakat, bent látjuk a két fiút elmélyülten tárgyalni valamit. A lányok kopognak az üvegen.

Alina: Marci, gyere ki légyszí, Huba szólj már neki, hogy jöjjön ki! *(Marci kijön)* Ide figyelj, ha megvered, akkor nem csak téged basznak ki a suliból, de jó eséllyel engem is! Nem zaklat te idióta! Nem történt semmi!

Marci: Akkor miért zárkóztatok be az osztályterembe? Különóra meg felkészülés, persze, jól megvezettél!

Alina: Állj már le! Szegény...szerelmes belém.

Huba: Adom!

Marci: Ezt mondta?

Alina: Nem, nem pont... De ezt mondta a sorok között.

Hanna: Aha. De mégis mit mondott konkrétan?

Alina: Hát, hogy jobb ember lett tőlem. Meg hogy együtt jobbíthatjuk a világot.

Huba: Ez úgy hangzik, mint az Iskolai Közösségi Szolgálat. Hogy én azt hogy utáltam!

Marci: Én most nem vágom, hogy mi van, de ha vele akarsz lenni, én megértem. Felnőtt férfi, biztos többet tud nyújtani neked, mint én. Egzisztenciát. A punkok nem játszanak vesztes játékokat. Leválnak.

Alina: Ne, ne válj le! Én téged szeretlek! *(Blöfföl.)* Itt és most felhívom és megmondom neki!

Marci: Jó, akkor hívd!

Pillanatnyi csönd, majd Alina előveszi a telefonját. Tárcsázza Dávidot.

Hanna: Ne, ne hívd fel itt, légyszíves! Nem akarom hallani!

Alina: Hanna, bocs, ezt most muszáj! Jó, akkor arrébb megyek, oké?! Haló, tanár úr?

Dávid: *(azonnal felveszi, a többiek nem hallják, amit mond)* Igen, Alina?

Alina: Csak azt szeretném mondani, hogy köszönöm a kedves szavakat, meg minden, de a ...barátomat szeretem.

Dávid: Megértem, Alina, hogy a kortársadat választani most könnyebb neked. Akkor nincs más hátra, mint hogy legjobb tudásom szerint felkészítselek a színművészetre. Este találkozunk?

Alina: *(habozik)* Igen. *(leteszi és visszasetál)*

Marci: Mit mondott?

Alina sokáig nem válaszol.

Alina: Azt, ami te, hogy nem áll a kettőnk útjába. Leválik.

Marci: De ha ő leválik, akkor én nem válok le!

Alina: Biztos?

Marci: Hát persze, hogy biztos!

Alina dramatikusan lesmárolja Marcit.

Huba: Nyááálas!

Hanna: Na, ha minden oké, akkor én megyek, sziasztok...

Alina: Szia Hanna, köszi mindent!

Hanna szomorúan el, de senki nem foglalkozik vele. Huba még szerencsétlenkedik egy ideig, aztán ő is el.

SZÜNET

MÁSODIK RÉSZ

15 — Tanárok

Az igazgatói irodában. Április.

Kerekes: De történt valami konkrétum?

Hegyesi: Nem, azt mondta, nem. De szerelmes a lányba, és biztos benne, hogy a lány is belé. Olyan volt, mintha az áldásomat kérte volna a kapcsolatra. Tudod, hogy nálam volt tanárjelölt.

Kerekes: Nézd, én nem akarom ezt a dolgot túldimenzionálni, hiszen az a lány már majdnem felnőtt. De te is olvastad a cikket, meg hogy mit tehet egy ilyen ügy az iskola hírnevével. Bevallom, még a Pál utcai fiúkra sem mertem elvinni gyerekeket, nehogy ránk szabaduljanak a nőszervezetek... Nyomatékosítsd kérlek nála, hogy az érettségiig nem történhet semmi! Bírja ki azt az egy hónapot!

Hegyesi: Tudtam, hogy józan ésszel fogod megközelíteni a helyzetet! Szegény Dávid! Nagyon jó pedagógus lesz belőle, az Egyesületben is mindenki nagyra tartja, főleg a szociális munkája miatt. Azt mondják, ő lehet az új Illyés Gyula. De még nagyon fiatal.

Kerekes: Igen, és az ilyeneket minden eszközzel meg kell tartanunk, főleg, amikor egyre kevesebb a tanár és egyre nagyobb a kormányzati nyomás az iskolákon.

Hegyesi: Ez a kislány rendes lány, nagyon jót fog tenni Dávidnak. Végre lesz egy normális kapcsolata.

Kerekes: Hát, azt azért kétlem, hogy a végzős B-sek olyan rendes lányok lennének! *(Elindulnak)* Sok a tehetséges köztük, de a sulidiszkóból is a detoxba kellett az egyiket szállítani! Hát, hogy vigyázzon rájuk így az ember, ha ők nem vigyáznak magukra...

16 — Szépség és a Szörny

Dávidnál, április. Hanna és Dávid a szalagavató táncot próbálják A szépség és a szörnyeteg ikonikus zenéjére, már kosztümben. Egy ponton elrontják, nevetnek.

Hanna: Kérdezhetek valamit?

Dávid: Bármit.

Hanna: Szerinted milyen vagyok?

Dávid: Hát, erre nem egyszerű válaszolni. Ha azt mondom, hogy tündéri, akkor megsértődsz?

Hanna: Nem, nem sértődöm meg.

Dávid megcsókolja Hannát.

Hanna: Kérdezhetek még valamit?

Dávid: Ha már az első kérdésed ennyire bejött.

Hanna: Lehet most már Alináról beszélni? Hogy mi volt vele?

Dávid: Jaj, Hanna, nem volt vele semmi. Vagy ő mást mondott?

Hanna: Nem akar erről beszélni...leterheli a családjá, meg nem is találkozunk annyit. Amikor a marcis balhé volt, azt mondta, hogy te azt mondtad, hogy szerelmes vagy belé...a sorok között.

Dávid leállítja a zenét.

Dávid: Hanna, hallod egyáltalán, hogy mit mondasz? A sorok között nem lehet valakinek szerelmet vallani, csak a regényekben!

Hanna: Jó, ne sértődj meg légyszi...

Dávid: Nem sértődöm, csak...tudod valójában nagyon sajnálom Alinát. Szegény csak magára tud figyelni és az az életcélja, hogy másoknak is csak ő legyen érdekes az univerzumban...Ez az egész csak egy újabb epizód volt az Alina

Showból, még ő maga sem vette komolyan...Én pedig mindig is egy valódi kapcsolatot akartam, egy valódi emberrel...

Csók.

Hanna: De akkor akár el is mondhatom neki, hogy együtt vagyunk, nem?

Dávid: Hanna, ezt is megbeszéltük már. Hivatalosan csak érettségi utántól vagyunk együtt. Most még félreértenék az emberek a szerelmünket, és nem akarom, hogy bármi baj legyen. Olvastad te is a cikkeket...

Hanna: De csak Alinának elmondhatom? Nem akarok hazudni neki...

Egy pillanatnyi csönd.

Dávid: Jó! Mondjuk el együtt, most rögtön! Az a legtisztább!

Hanna: Most? A ligetben van, mert összeveszett az anyjával.

Dávid: Micsoda meglepetés. Tudod, hol van?

Hanna: Igen, megírta...

Dávid: *(nyújtja a karját)* Hát akkor, hölgyem...

17 — Beolvasás Alinának

A ligetben. Alina ül a falmászó pálya tetején. Hanna jön, Dávid távolabbról követi.

Hanna: Szia Alina, hogy vagy?

Alina: Vagy egy órája irkállok neked. Az van, hogy kértem pénzt anyámtól a keringőruhára és azt mondta, hogy... hogy ha kisedné a szívét és elém tenné egy tányérra nekem az sem lenne elég...én nem értem, hogy...

Hanna: Alina, ne haragudj, Dávid is itt van. *(Dávid előrelép)* Igazából azért jöttünk, mert személyesen akartuk elmondani, hogy...szerelmesek vagyunk egymásba...

Alina: Tényleg? Hát, szuper. *(Csönd, valahogy elmarad a várt hatás.)*

Dávid: Igen, Alina, együtt vagyunk.

Alina: Ő az új fekete bárány?

Dávid: Nem Alina, csak tudod, most már szívesebben segítek egy valódi embernek, mint egy Disney hercegnőnek.

Alina: Hogy jön ide a kurva Disney?!

Dávid: Jaj, Alina, engem nem érdekel, hogy mit mesélsz rólam Hannának, mit mesélsz rólam Marcinak, hazudhatsz, akinek akarsz, rajtad kívül mindenki látja, hogy egy gyerekes álomvilágban élsz! És én ettől függetlenül mégis megpróbáltam segíteni neked, hogy egy igazi ember, igazi művész vagy legalább egy igazi nő legyen belőled!

Alina: *(nagyon dühös)* Na jó, én léptem! *(elindul lefelé, de Dávid az útjába áll)*

Dávid: Menekülj csak, úgyis ahhoz értesz a legjobban! *(Alina megzavarodva visszamászik, Dávid higgadtságot erőltet magára.)* Jól van, nyugodj meg, abba hagyjuk ezt az egész előkészítősdit. Amúgy sincsen semmi értelme, ha mindig lemondod. Családi problémák, persze. Legalább írhatnál valami konkrét okot. Én komolyan segíteni akartam neked, de neked nem lehet, mert te ezek szerint a problémáidba vagy szerelmes, vagy inkább magadba. Őszintén remélem, sikerül a felvételig és akkor diváskodhatsz életed végéig, legalábbis amíg meg nem öregszel. És persze nem kell megköszönnöd az előkészítőt...De azért abba belegondolhattál volna, hogy mit jelent fél év ingyenmunka egy tanárnak, aki százötvenezeret keres havonta!

Hanna: Dávid, menjünk most már...

Dávid: Védjed csak, védjed, de képzeld, ez a te legjobb barátnőd egyszer megcsókolt! *(visszanyeri az őnuralmát)* Bocsnát, nem akartam elmondani, mert nem akartam köztetek bajt és...*(szomorúan)* úgysem jelentett semmit... *(Dávid el)*

A két lány hosszan nézi egymást.

Hanna: Miért nem mondtad, hogy összekavartatok?

Alina: Mert nem is volt semmi és nem is számított semmit, csak...nagyon ki voltam akadva, és...

Hanna: Persze, megértem, nagyon ki voltál akadva...

Alina: Hívtalak, hogy mondjam, de nem vetted fel, egy csomószor nem veszed fel...

Hanna: Persze, én vagyok a hibás!

Alina: Nem ezt mondtam...

Hanna: Csak azt felejtetted el, hogy a fél életem arról szól, hogy mi van veled, meg a pasijaiddal, miközben nekem nincs senkim! Meg hogy jaj, szegény Alinát fotózzák a srácok a Facebookra, miközben én rá se férek a kibaszott képekre! És közben te eszed anyám sültcsirkéjét, miközben én folyamatosan okádok a vegán kajától, és nem fogyok egy dekát sem! De te leszarod a Földet meg mindenkit! És még a Dávid is kellett neked, pedig tudod, hogy azóta szerelmes vagyok belé, hogy rajtakapott minket a ligetben!

Alina: Tudom, működött a varázslatom.

Hanna: Nem. Az én varázslatom! Na szia. *(El.)*

Alina feszülten gondolkodik, majd tárcsázza Marcit.

Alina: Figyelj, találkozunk kell.

Marci: Nem fog menni, a Huba most hívott, hogy egymás után háromszor elolvasta a Zabhegyezőt és most hallucinációi vannak. Iszom vele egy sört.

Alina: És utána?

Marci: Tanulnom kell a fizika TZ-re.

Alina: Könyörgök!

Marci: Alina, nagyon szeretlek, de néha a barátaimmal is kell törődnöm.

Alina: El kell mondanom valamit a Dáviddal, a tanár úrral kapcsolatban, hogy volt egy dolog, ami necces volt és amit nem mondtam el Hannának és most

minden összeomlott, és neked nem akarok hazudni, mert nem akarlak elveszíteni, ezért el kell mondanom minél hamarabb.

Marci: Hát. ez elég szarul hangzik. De most akkor sem tudok odamenni, Huba teljesen meg van süllyedve. Hívlak 11 körül, legyél bekapcsolva.

Alina: Szeretlek.

Marci: Szia. *(leteszi)*

18 – Szalagavató

Szalagavató. A szépség és a szörnyeteg főcímdalának utolsó akkordjai után Dávid és Hanna odasétálnak Hanna nénihez.

Hanna n: Kislányom, egy hölgy vagy!

Dávid: Bizony, elmondhatatlanul gyönyörű, fél év alatt sem tudtam megszokni!

Hanna n: Lehetek őszinte, Tanár úr? Nekem ez a tánc tetszett a legjobban. Ez illik igazán egy bálhoz. Nem értem, miért kellett popzenére bohóckodni...

Hanna: Anya, légy szíves!

Hanna n: Jó-jó. A kis Alina hol van? Akartam neki gratulálni, de nem láttam sehol.

Hanna: Anya, még mindig nem beszélünk. Szakítottak a barátjával, és együtt táncoltak volna végig, úgyhogy...valahogy kidumálta magát.

Hanna n: Micsoda szerencsétlenség! Emlékszem, amikor apáddal...

Dávid: Hanna, ha jól látom, gyűlik az osztály a szalagtűzéshez...

Hanna: Igen, rohanok... *(Hanna el)*

Dávid: Hanna, megkérdezhetem, hogy nem ismerjük mi egymást valahonnan?

Hanna n: Jaj, tegeződjünk, nem vagyok még olyan öreg! Egyébként nekem is ismerős vagy.

Dávid: Nem dolgozol véletlenül az Ökumenikus Segélyszervezettel?

Hanna n: De igen, te is?

Dávid: Nem egészen, de ilyen terápiás foglalkozást tartok a cigánysoron, a szülőfalumban, ahol ti is szoktatok ételt osztani.

Hanna n: Nahát, te vagy az a tanár, akit annyit dicsérnek a családsegítőben? Hát, őszintén gratulálok, ez nem semmi.

Dávid: Köszönöm, igyekszünk. Egyébként, még érettségi előtt néhány munkatársammal lemegyünk a Balatonra csapatépíteni. Hannát is érdekelné a dolog, esetleg meglátogathatna?

Hanna n: Tényleg? Érdeklis? Hát, erre nem mondhatok nemet. Ha reggel megy és este jön, akkor lehet róla szó. És nagyon örülnék, ha kimennél elé az állomásra...

Dávid: Természetesen.

19 — Éjjel-nappali / 1

Balatoni nyaraló, reggel. Hanna érkezik hátizsákkal, Dávid nem ment ki elé. Alina is a színen van a ligetben, a falmászó pálya tetején. Innentől a 24. jelenet végéig egyszerre látjuk a színpadon a szereplőket, de egyértelmű, hogy külön helyszínen vannak.

Dávid: Hanna, már nagyon vártalak! Iszonyú kevés időnk van!

Dávid simogatja és vetkőzteti Hannát.

Hanna: Nem lehetne, hogy most még csak smároljunk? Aztán majd délután, esetleg...

Dávid: De lehetne, ha nem akarnálak ennyire!

Hanna: Igen? De jó! ...Légyszi még ne...de jólesik, nem azért mondom...

Dávid: Semmi gond, úgy lesz a szex, ahogy akarod. Vegyünk egy üveg bort az Éjjel-nappaliban? Gyere!

Éjjel-nappali / 2

Alina a mászófal tetején ül. Huba jön, megrángatja a nadrágszárát.

Alina: Huba, hát te?

Huba: Hali, csak jöttem megnézni, hogy élsz-e még.

Alina: De jófej vagy! Mássz fel!

Huba: Szalagavatón se voltál, mázlista vagy, hogy megúszta, pedig kurva jó volt! Meg az after is utána! Képzeld, a Tibiék kitalálták, hogy kitalálnak egy saját koktélt. Csuti, így nevezték el, merthogy csutkarészeg leszel tőle. Az a szabály, hogy be kell menni az első éjjel-nappaliba és megvenni a legtrébb piákat. Úgyhogy mindig más a koktél, érted! A miénkbe volt Fanta, meg az a cherry brandy nevű édes lötyy, meg mittudomén, de alázós volt! Marci amúgy már jött az afterre, de képzeld, nem ivott a straight edge miatt...

Alina: Ne beszélj nekem róla, légy szíves!

Éjjel-nappali / 3

Éjjel-nappali, az eladó blokkolja az óvszert.

Eladó: Vegán óvszer? Zöldséget a húsrá?! *(jót nevet a saját viccén)* Hát, maguk tudják...Biztos nem jó a Durex, abba kettő ajándék! Na, ne aprózzák már el, tudom én, hogy balzsamosak az esték itt a Balatonnál!

Hanna: Nem arra kell, vízibombát fogunk belőle csinálni!

Dávid: Hanna, ne legyél gyerekes!

Hanna: Bocsánat. *(kimennek)*

Eladó: Jó szórakozást a vízibombázáshoz! És gratulálok a csinos barátnőjéhez!

Hanna: Ezt most miért kellett?

Dávid: Hogy vigyázzak rád, hogy ne legyél terhes. Gondolom, most még nem akarunk gyereket...

Hanna: De annyira ciki volt!

Dávid: Mi volt ebben ciki? Egy felnőtt férfinak vannak igényei, ezt még egy eladó is tudja. És te most egy felnőtt férfival jársz Hanna... aki nem melleleg megőrül érted...

Simogatja, vetkőzteti, Hanna lefagy. Közben visszaértek a nyaralóba.

Dávid: Figyelj, elmegyek zuhanyozni, mert szakad rólam a víz, addig kitalálhatod, hogy mit is szeretnél ettől a kapcsolattól, oké?

Hanna: Oké, bocsánat, hogy ilyen béna vagyok...

Dávid: Nem vagy béna, csak görcsös.

Hanna pánikszzerűen telefonál, Alina nem veszi fel, ráír.

Hanna: Szia Alina! Tudom, hogy nem beszélünk... Csak... itt vagyok a Balatonon a Dáviddal, elment zuhanyozni...most vettünk óvszert. Nagyon akarja a szexet...tudom, hogy nem beszélünk, de írnom kell, mert nagyon parázok. Szerinted ez normális? Én is akarom amúgy, hogy legyen valami. Szerinted kéne? Írj majd, ha van időd!

20 — Láttam már farkat életemben / 1

Látjuk Dávidot a fürdőszobában, ahogy egy kicsit "rásegít" a merevedésére. Majd magára csavar egy törölközőt és megjelenik, Hanna meglepődik.

Dávid: Figyelj, kitaláltam valamit, kis lépésekben fogunk haladni. Először csak megmutatom, oké?

Hanna: Oké. De láttam már farkat életemben.

Dávid szétnyitja a törölközőt.

Hanna: Szép. Nagy.

Dávid: Akarod megfogni?

Hanna: Törölközőn keresztül lehet?

Megtörténik.

Dávid: Hmmm. Nagyon tehetséges vagy!

Hanna: Tényleg? Vagy csak azért mondd, hogy örüljek?

Dávid: Nem, komolyan! De így sajnos nem tudok elmenni. Megteszed, hogy a szádba veszed?

Hanna: Még nem szeretném...

Dávid: Kérlek, olyan nagy örömet szereznél velem!

Dávid először finoman, azután erőteljes mozdulattal ráhúzza Hanna fejét a farkára, a lány öklendezik.

Láttam már... / 2.

Huba összeszedi magát és megkérdezi.

Huba: Nem fogtok újra összejönni Marcival?

Alina: Nem hiszem...

Huba: És a Dáviddal sem?

Alina: Hát, vele végképp nem.

Huba: Akkor jó, mert tudod, hogy utálok kavarni, de a Dávid másra is nyomul.

Alina: Tudom. A Hannára. Le vagy maradva.

Huba: Mi?! Dehogy! Láttam azzal a nagyseggű csajjal az A-ból!

Alina: Miafasz? A Kittivel?

Huba: Mondom! Cigiztek, mentek a liget felé, a Dávid meg totál rá volt indulva!

Alina: Biztos?

Huba: Azért egy férfi ezt meg tudja ítélni, még a hetes buszról is!

Láttam már... / 3.

Hanna kirohan a mosdóba. Nagy nehezen lenyeli, aztán émelyeg, végül kihányja. Megtörli a száját, zavartan elmosolyodik. Ír Alinának.

Hanna: Szia, most már minden oké, képzeld volt orális szex és nem is volt olyan borzasztó, csak kicsit hánytam utána. Sajnálom, hogy nem beszélünk, azért vigyázz magadra!

Dávid bekopog a fürdőbe.

Dávid: Nagyon ügyes voltál Hanna, hamar össze fogunk csiszolódni! Akarsz strandra menni? Délután összebújhatunk, ha akarsz...

Láttam már... / 4.

Alina észreveszi, hogy üzenetet kapott.

Alina: Hányás? Ez normális?

Huba: Terhes?

Alina: Uh, bocs, Huba, de befordultam, egyedül akarok lenni. De édes tőled, hogy meglátogattál.

Huba: Ó, oké. De ha kell valaki, hogy vigyázzon rád csak szólj, cseten vagyok!

Alina megpróbálja megölelni Hubát, de félúton leállítja a mozdulatot. Huba nem érti, de nem kérdez semmit.

21 — Úticél

Alina sokáig gondolkodik, aztán ír.

Alina: Hanna fel tudsz hívni? Van valami, ami lehet, hogy gáz...de nem akarom cseten...figyelj, szerintem ne feküdj le vele, ha nem akarsz...de persze megértem, ha akarsz, nem azért mondom, mert féltékeny vagyok...

Semmi válasz.

Alina: Ó, a faszom!

Tárcsáz...

Alina: Hanna néni? Csókolom, lehet egy furcsa kérdésem? Az van, hogy írnom kell az iskola honlapjára egy cikket azzal a címmel, hogy "Diákjaink úticéljai a nyáron" és csak azt szeretném kérdezni, hogy hova utazott a Hanna. Próbáltam, de nem veszi fel. De nem jut más város eszembe, és ez egy úticél, mert Hanna is odautazott és gondolom, mások is fognak. De, minden rendben velünk, köszönöm szépen, tényleg minden rendben.

22 — Törölköző

Hanna és Dávid továbbra is a nyaralóban, Dávid olvas, Hanna a vállára hajtja a fejét.

Dávid: Nem akarsz lenémítani a telefonodat? Most már elegendem van, hogy folyamatosan pittyeg. Vagy kapcsoljuk ki, én is kikapcsolom. Amúgy sem tesz jót az agyhullámoknak.

Hanna: Oké.

Hanna sértődötten megkeresi a telefonját és lehalkítja. Dávid megpróbálja kiengesztelni.

Dávid: Az ölembe ülsz?

Hanna: Ha felveszel valamit, igen.

Dávid: Így miért nem?

Hanna: Látom, hogy áll...

Dávid: Azóta áll, amióta megérkezted. Az arcodtól, a nagy szemedtől, a formás testedtől, tőled.

Hanna: Jó, az öledbe ülök, de ne vedd le a törölközőt!

Dávid: Jaj, azután, hogy leszoptál, miért szégyenlősködsz még?

23 — Pénz

Alinának lakása. Anya ablakot mos, Alina jön.

Alina: Anya, kéne pénz.

Anya: Hétfőn kapsz zsebpénzt.

Alina: De nem kérhetném el előre a hetit? Le kéne mennem a Balatonra.

Anya: Most?

Alina: Néhány haver ott van és hívtak engem is. Fontos lenne mennem, hogy ne közösiítsenek ki.

Anya: Alina, nincs pénzünk ilyen spontán nyaralásokra. Meg egyáltalán, semmilyen nyaralásra. Apáddal már két éve nem voltunk nyaralni, legyél már ránk is tekintettel! Tudom, hogy neked ez elképzelhetetlen, de egy húszéves házasságot is ápolni kell, például közös nyaralással, hogy mást ne mondjak...

Alina: Gáz van a Hannával.

Anya: Micsoda?

Alina: Hát, elég intim...

Anya: Jó, ha nem lehet elmondani, akkor túl is tárgyaltuk...

Alina: Lent vannak a barátjával és szexelnek, de nem igazán jó neki...

Anya: És ezt te honnan tudod?

Alina: Írta cseten...

Anya: Hát, ha még közvetíti is élőben, akkor olyan nagy baj azért nem lehet...

Alina: De nem is a szex a baj, hanem valahogy az egész!

Anya: Kislányom. Az első szex, sőt az első pár szex, semelyik nőnek sem jó. Átszakad a szűzhártya, napokig jön a vér. Én is, leginkább annak örültem, hogy túlestem rajta. De az orgazmusra még évekig várni kellett. Konkrétan apáddal volt, hogy először nem is tudtam benedvesedni, aztán kitaláltuk, hogy...

Alina: Jó, de tényleg nagyon fontos lenne!

Anya: De nem érted, hogy nincs pénz?! Nekem is fontos lenne, hogy tudjak nyaralni, de nem tehetem meg. És különben is, mit akarsz csinálni, tartani a gyertyát Hannának? Egy felnőtt nőnek? Na elég volt, hagyd abba ezt a hülyeséget, azonnal menj a szobádba!

Megtörténik.

24 — Lúzer

Hanna Dávid ölében ül, teljesen lefagyva, Dávid fogdossa a mellét, majd abbahagyja.

Dávid: Na jó, hagyjuk ezt, én kérek elnézést. *(kirakja az öléből és feláll)* Akkora egy lúzer vagyok!

Hanna: Mi?

Dávid: Azt hittem, hogy végre van egy lány, akibe szerelmes vagyok és - csodák csodája - én is kellek neki! De látom most már, hogy ez a csoda kettőnk között nem fog megtörténni!

Hanna: De én nagyon-nagyon szeretlek!

Dávid: Persze, csak nem úgy. Sajnálom, nem így képzeltem ezt a napot, de gondolom te sem. Gyere, kikísérlek az állomásra!

Hanna: Ne, ne csináld ezt!

Hanna lassan leveszi a pólóját, majd felhúzza a szoknyáját és lefekszik. Dávid elindul felé, sötét.

25 — Déli Pályaudvar

Alina ül a Déli Pályaudvaron, kezében egy tábla, hogy "Kérem segítsenek egy diákjegy árával!" Hanna fáradtan jön.

Hanna: Alina?

Alina: Hanna, szia, jól vagy?

Hanna: Persze, miért ne lennék?

Alina: Hát mert...láttam, hogy írtál, csak későn, és írtam vissza...de már nem reagáltál én meg...le akartam menni hozzátok a Balcsira.

Hanna: *(egyszerre mondják)* Le akartál jönni a Balatonra? *(nevetnek kicsit, majd Hanna félve kérdezi)* A Dávid miatt?

Alina: Dehogy! Miattad! Fura dolgokat írtál...

Hanna: Hát...paráztam. *(büszkén)* De ez van, ha az ember elveszti a szüzességét, nem?

Alina: *(óvatosan)* Wow. *(Hanna nem válaszol, ezért megkérdezi)* Elmondod, milyen volt?

Hanna: Nagyon romantikus...sétáltunk a parton, etettük a hattyúkat, fagyiztunk...azt mondta, egy csoda, ami köztünk történik, úristen! ... aztán meg...kis lépésenként haladtunk, segített mindenben, mert elég sokat bénáztam...

Alina: Hát, anyám azt mondja az első ilyen...meg nekem sem volt épp etalon, tudod...

Hanna: Igen, még fejlődnöm kell...de azt mondja tehetséges vagyok...meg segít, hogy szerelmesek vagyunk egymásba...

Alina: Wow. Na, akkor megint jól túlparáztam a dolgokat, bocsí. Lehet azért, mert volt nálam Huba, és magyarázott a Marciról és a Dávidról is, amitől teljesen

beborultam, de ezt most nem azért mondom, hogy velem foglalkozzunk, csak mesélem...

Hanna: De miért? Mit mondott a Dávidról?

Alina: Fogalmam sincs, szerintem arról van szó, hogy akarna valamit most, hogy szingli vagyok. De ezt nem azért mondom, mert azt hiszem, hogy mindenki szerelmes belém, Dávid se volt szerelmes belém soha.

Hanna: És te belé?

Alina: Nem mindegy most már? Nem tudom. Csókolóztunk, mert átéltem nagyon a monológot, amit vettünk, de ez egy jó nagy elbaszás volt, azért is nem jártam az előkészítőre, aztán... Kérlek, ne haragudj rám. Vettem ilyen vizes kulacsot is...hogymegmentsük a Földet!

Hanna: De hát ez is műanyag, te!

Alina: Jólvan na, akkor...a vegánsághoz is csatlakozom!

Hanna: Hát, az eléggé nem tesz neked jót, szerintem attól hánytam...

Alina: Ugh. Akkor máshogy mentjük meg a Földet, gyere, *(viccel)* útközben pont ki tudjuk találni!

Hanna: *(bizonytalanul)* Jó.

Hanna nem indul el, a ruháját gyűrögeti. Alina lassan megfogja a kezét. Sötét. Vége.